

عنوان مقاله:

بررسی برنامه ریزی راهبردی توسعه شهر قزوین

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدحسن سعیدی مطلق - دانشجوی کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

ناصر براتی - دانشیار رشته مهندسی شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

فرآیند استراتژی توسعه شهری (CDS) با هدف کاهش فقر، توسعه پایدار و ارتقای مشارکت و ایجاد حکمروایی شهری یکی از راه حل های مشکلات شهرنشینی امروز است. اصلی ترین رویکرد مورد استفاده در زمینه برنامه ریزی و توسعه شهری در ایران، نشأت گرفته از مکتب برنامه ریزی سنتی با محوریت طرح های جامع است، که در آن توجه بر ابعاد کالبدی-فیزیکی، اقتصادی و توسعه فیزیکی بر ابعاد اجتماعی و تامین نیازهای اجتماعی و خواست شهروندان تقدم دارد. با این که طرح های جامع در ایران با هدف زمینه سازی رشد کالبدی موزون شهرها تدوین می شوند، اما عملاً نه تنها انرژی و هزینه های بسیاری را بر اقتصاد شهری تحمیل می کنند، بلکه اغلب بخش عمده ای از اهداف آنها هرگز محقق نمی شود. عوامل متفاوتی بر این نتایج موثراند، از جمله: عدم پویایی و کارایی، تک بعدی بودن، نداشتن انعطاف لازم در مراحل مختلف، عدم مشارکت شهروندان و ... بنابراین گذار از الگوی برنامه های جامع شهری به سمت برنامه ریزی راهبردی با توجه به خاصیت ترکیبی، انعطاف پذیر بودن و پویایی آن در جهت حل مسائل و مشکلات و سازگاری با تحولات آینده ضروری به نظر می رسد. پژوهش حاضر، بر اساس مطالعات کتابخانه ای و تحلیل نتایج حاصل از مطالعات به ارائه مبانی نظری پرداخته و در جهت بررسی استراتژی توسعه شهری، شهر قزوین ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

توسعه راهبردی شهر، طرح جامع، فرآیند CDS، قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114970>

